

25. januar 2019

UPA2019/193

I henhold til § 33 i forretningsorden for Inatsisartut fremlægger jeg hermed følgende forslag til Inatsisartutbeslutning:

Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Naalakkersuisut pålægges at arbejde for, at erhvervsfangers fangst på narhvaler, hvidhvaler og isbjørne i månederne december og januar ikke skal tælle med i de udmeldte kvoter for de nævnte dyrearter.

(Inatsisartunut ilaasortaq Karl-Kristian Kruse, Siumut)

Begrundelse:

Grunden til at jeg stiller forslaget er, at man efter fredningen af narhvaler og hvidhvaler i 2004 og fredningen af isbjørne i 2005 ude på vort lands vidtstrakte kystområder måttet konstatere, at der var blevet for mange af de fredede dyr ligesom, at man på de steder hvor man lever af disse dyr ikke havde kvoter, hvilket kom til at få stor indflydelse på samfundet og borgerne de forskellige steder rundt omkring, hvorfor det er på tide at få ændret herpå.

En anden grund til at jeg foreslår de to vintermåneder til at frede disse dyr er, at vi er midt inde i mørketiden, hvor nogle af stederne nærmest får lidt dagslys og der derfor kun kan være lyst fra 1 til 5 timer, derfor vil man ikke på nogen måde kunne opleve en nedgang i antallet af fangstdyr hvis man vælger at følge mit forslag.

Såfremt vi fortsætter kun med at lytte til forskerne i vores lands ledelse og hvis man blot følger kvoterne, så vil fangerne og bierhvervsfangerne ud fra deres viden og det de ser hver dag kunne fortælle, at de fangstarter som vi snakker om, nemlig narhvaler, hvidhvaler er blevet til rigtig mange, hvilket er bekymrende for fremtiden hvis vi ikke foretager de nødvendige ændringer fordi fødekæden som følge af disse ændringer vil ændre sig så det går udover de fisk som vi eksporterer, derfor må vi kunne give en garanti for, at bierhvervsfangerne i de to måneder der er tale om vil kunne begynde at gå på jagt uden kvote.

Fordi der nu er kommet så mange flere bjørne til, så er det blevet helt normalt, at de når helt ind til de beboede steder under mørketiden, hvilket er til trods for, at vi snakker om nogle af de vildeste dyr som kun yderst sjældent søger ind til beboede steder. Det fænomen, at isbjørnene nu er begyndt at frekventere de beboede steder ude på den vidstrakte kyst, er livsfarligt for de samfundsborgere der ønsker et trygt liv, for enhver ved at disse dyr er livsfarlige og kan koste menneskeliv.

Derfor skal der ske noget nyt og jeg foreslår faktisk her, at der sker noget nyt.

Før kvotesystemet og begrænsningen af fangststyr kom til, var fangerne glade for hinanden og respekterede hinanden, men det er nu slået helt i stykker, selvom alle bygdefæller før i tiden oplevede stor glæde i mørketiden når den mad som vi slet ikke kan undvære, dukkede op og var til stor glæde for alle.

Endelig mener jeg at de skrækscenarier som oppiskes under debatterne: at fangsten ikke er bæredygtig nok og at alle dyrene er ved at forsvinde, er fuldstændig skudt ved siden af og fylder alt for meget.

Det at vi som samfund udnytter vore ressourcer på en bæredygtig måde og udnytter fangsten på bedst mulig vis, må vi snakke meget mere om, for man må huske på, at det er årsagen til at der endnu kan bo mennesker spredt rundt omkring – det er selve livsnerven – hvilket har foregået i årtusinder og hvor vi som landenes oprindelige beboere der i dag styrer vore egne anliggender, har pligt til at beskytte vore indbyggere - brugerne.

Jeg håber, at det kan gavne vore frænder der er spredt udover det ganske land fra øst til syd til nord en smule ligesom jeg håber, at partierne og deres medlemmer vil hilse forslaget velkomment.

Karl-Kristian Kruse